

Ομάδα χωρίς όνομα

Project Β' Τετραμήνου Το θέατρο στην Κω "To be or not to be"

Υπεύθυνη καθηγήτρια : Καραγιάννη Σοφία

Βορριά Σπυριδούλα , Γιαλλούση
Κατερίνα , Γιαννούλη Στεργία ,
Καματερός Χάρης , Καμπούρης
Νικόλας

Ομάδα χωρίς όνομα

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	σελίδα 1
Ημέρα πρώτη... ..	σελίδα 2
Ημέρα δεύτερη.....	σελίδα 3
Ημέρα τρίτη	σελίδα 4
Ημέρα τέταρτη	σελίδα 5
Ημέρα Πέμπτη	σελίδα 6
Πρόβες για το θεατρικό.....	σελίδα 7
Συμπεράσματα.....	σελίδα 8

Εισαγωγή

Τη φετινή χρονιά , την πρώτη μας σχολική χρονιά στο λύκειο σαν μεγάλοι πια μας είπαν ότι έπρεπε να επιλέξουμε ένα μάθημα που ονομαζόταν 'project' . Αρχικά, μας είπαν ότι υπάρχουν τέσσερις επιλογές και θα έπρεπε να διαλέξουμε από εκείνο που θέλουμε ως πρώτη επιλογή μέχρι εκείνο που θέλουμε ως τελευταία όμως επειδή αυτή η επιλογή αφορούσε όλα τα παιδιά της Α' λυκείου δεν ήταν σίγουρο ότι όλοι μας θα πηγαίναμε στην πρώτη μας επιλογή δηλαδή σε εκείνο το project που μας τράβηξε σε μεγάλο βαθμό το ενδιαφέρον. Αν και υπήρχαν πολλές επιλογές εμείς ενθουσιαστήκαμε στην ιδέα ότι θα είχαμε έστω και μια μικρή πιθανότητα να ασχοληθούμε με το θέατρο και για αυτό το λόγο δηλώσαμε το θέατρο ως πρώτη μας επιλογή και τελικά τα καταφέραμε ήμασταν από τους τυχερούς και επιλεγήκαμε. Μόλις δημιουργήθηκε το τμήμα διαπιστώσαμε ότι πολλά από τα παιδιά ήταν του δικού μας τμήματος και χαρήκαμε ιδιαίτερα αφού θα ήταν ένα γνώριμο περιβάλλον. Από τη αρχή ενθουσιαστήκαμε όλοι μας και τελικά είχαμε απόλυτο δίκιο μια τέτοια εμπειρία θα μας μείνει αξέχαστη.

Ημέρα 1^η (29/1/15)

Ξεκινά λοιπόν επίσημα το project του 2^{ου} τετραμήνου . Την πρώτη μέρα γνωριστήκαμε με τα νέα παιδιά που θα συνεργαζόμασταν έως το τέλος της σχολικής χρονιάς . Στην συνέχεια χωριστήκαμε σε ομάδες των 5 ή 6 ατόμων . Την δική μας ομάδα αποτέλεσε η Σπυριδούλα Βορριά , η Κατερίνα Γιαλλούση , η Στεργία Γιαννούλη , ο Χάρης Καματερός και ο Νικόλας Καμπούρης . Μετά από σκέψη καταλήξαμε στο όνομα της ομάδας το οποίο ήταν << Ομάδα χωρίς όνομα >> , εμπνευσμένο από το θεατρικό έργο << Παραμύθι χωρίς όνομα >> . Οι υπόλοιπες ομάδες ήταν οι εξής :

1. Οι Ελένες και ο Ευριπίδης
2. I'm Shakespeare and I know it
3. Οι φόνισσες της Καραγιάννη

Στην συνέχεια της 2ωρης διαμονής μας στην τάξη , κάθε ομάδα επέλεξε ένα θέμα με το οποίο θα ασχοληθεί για το υπόλοιπο τετράμηνο . Τα θέματα ήταν τα εξής :

1. Χώροι διεξαγωγής θεατρικών παραστάσεων
2. Θεατρικές ομάδες
3. Θεατρική παιδεία
4. Κριτική , συνεντεύξεις
5. Θεατρικές ασκήσεις

Η δική μας ομάδα επέλεξε την κριτική και τις συνεντεύξεις διότι μας φάνηκε πιο ενδιαφέρον από τα υπόλοιπα και θα μας έδινε την ευκαιρία να μάθουμε πολλά περισσότερα για το τι κρύβει μια παράσταση καθώς και να γνωρίσουμε πολλούς ανθρώπους που ασχολούνται με το θέατρο και την υποκριτική .

Ημέρα 2^{η(5/2/15)}

Η δεύτερη ημέρα ήταν πολύ ενδιαφέρουσα. Την πρώτη ώρα του project μας επισκεφθήκαμε το Ρωμαϊκό ωδείο . Η κυρία Καραγιάννη μας έκανε ένα γρήγορο πέρασμα αναφέροντας μας σημαντικά πράγματα για αυτό το ωδείο . Στην συνέχεια κάθε ομάδα (μαζί και τα παιδιά του project της Β') είχε 10 λεπτά στην διάθεσή της να σκεφτεί ένα μικρό σκετσάκι και είχε να επιλέξει ανάμεσα σε 3 θέματα (πτώμα , έκπληξη , κάποιο αντικείμενο) Εμείς επιλέξαμε την έκπληξη . Μέσα σε αυτά τα δέκα λεπτά ήμασταν σε γρήγορη σκέψη και άγχος όμως τελικά καταλήξαμε σε ένα πολύ όμορφο αποτέλεσμα με πολύ χειροκρότημα . Όλη αυτή η αίσθηση , που παίζαμε σε ένα μέρος στο οποίο έπαιζαν και αρχαίοι , ήταν μαγευτική. Κάποιες φωτογραφίες :

Την δεύτερη ώρα του μαθήματος είχαμε την καλή τύχη να καλωσορίσουμε την κυρία Διονυσία Κασίου για να μας δείξει κάποιες θεατρικές ασκήσεις . Εκείνη την ώρα περάσαμε πολύ όμορφα με πολύ γέλιο και πρωτοτυπία . Ήταν κάτι καινούριο για μας και δεν νομίζουμε να μας ξαναδωθεί μια τέτοια ευκαιρία . Σχετικές φωτογραφίες:

Ημέρα 3^η(12/3/15)

Αυτή η μέρα διέφερε από τις άλλες σε μεγάλο βαθμό , όχι μόνο σαν μια σχολική μέρα αλλά σαν μια μέρα της ζωής μας . Είχαμε ενημερωθεί πως θα έρχονταν η κυρία Χαρίκλεια Βαμβακίδου για να μας παίξει ένα μονόλογο “Η φόνισσα” του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη . Η παράσταση πραγματοποιήθηκε στην βιβλιοθήκη του σχολείου μας και ο χώρος δεν ήταν και ο ιδανικότερος . Με το που ξεκίνησε η παράσταση εως το τέλος δεν ακουγόταν ψίθυρος . Το δέος και η έκπληξη που μας έκανε να νιώσουμε αυτή η γυναίκα ήταν απερίγραπτο. Αν και ερασιτέχνης η κυρία Βαμβακίδου έπαιξε τον ρόλο της με τόσο πάθος , υποκριτικότητα , ζωή..Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία που θα μείνει στην μνήμη μας και θέλουμε πραγματικά να ευχαριστήσουμε την κυρία Καραγιάννη που μας το πρόσφερε όλο αυτό. Μετά το τέλος της παράστασης εκτός από ασταμάτητο χειροκρότημα , δώσαμε λουλούδια και στην κυρία Βαμβακίδου , η σκηνή ήταν συγκινητική . Στην συνέχεια η ομάδα μας πήρε συνέντευξη

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

- 1. Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με το θέατρο ;**
-Τυχαία πήγα για να πω την αλήθεια , πήγα σε κάποια σεμινάρια θεατρολογίας και έπειτα αυτά τα σεμινάρια εξελίχθηκαν σε παράσταση

2. ***Πόσα χρόνια ασχολείστε ;***
Επτά χρόνια
3. ***Από όλους τους ρόλους που είχατε , ποιος ήταν ο αγαπημένος σας ;***
Η Μόντ , στο έργο Χάρολντ και Μόντ αλλά και πραγματικά η Φόνισσα ήταν ένας σταθμός στην ερασιτεχνική μου καριέρα
4. ***Πριν κάθε παράσταση έχετε και κάποια συναισθήματα , τι πραγματικά αισθάνεστε πριν ανέβετε στην σκηνή ;***
Ευθύνη και τρακ
5. ***Και κατά την διάρκεια , τι αισθάνεστε ;***
Μετά από τις πρώτες στιγμές αγωνίας και τρακ , μετά προσπαθώ να είμαι μέσα στον ρόλο .
6. ***Και σκέφτεστε στο μέλλον να συνεχίσετε ή να ξεκινήσετε κάτι καινούριο ;***
Είμαι στην ομάδα της Διονυσίας Κασίου και κάνουμε κάποια πράγματα κάθε χρόνο και πιστεύω δεν υπάρχει κάτι πιο όμορφο και πληρέστερο απ'ότι μου προσφέρουν οι συγκεκριμένοι συνεργάτες
7. ***Υπήρχε κάποτε κάποιος ρόλος που να σας ταίριαζε πλήρως ή που πήγαινε τελείως κόντρα με τον χαρακτήρα σας ;***
Ναι , αντίθετος τελείως με τον χαρακτήρα μου ήταν της Φόνισσας , κάποια κοινά στοιχεία βέβαια βρήκα σε πολλούς ρόλους αλλά κυρίως στην Μόντ όμως πλήρη ταύτιση δεν μπορεί να υπάρξει φυσικά .
8. ***Όταν σας δίνετε ένας ρόλος είναι εύκολο να τον αφωμιώσετε ή κάποιες φορές μπορείτε και αυτοσχεδιάζετε ;***
Οπωσδήποτε όταν ένας ρόλος σαρέσει έχεις ένα παραπάνω κίνητρο να τον μάθεις πιο γρήγορα αλλά εγώ αισθάνομαι την ίδια ευθύνη και τον ίδιο σεβασμό για κάθε ρόλο . Μπορεί να τον μάθω γρήγορα μπορεί λιγότερο γρήγορα αλλά όπως και να έχει τον μαθαίνεις .

Ημέρα 4^η(19/2/15)

Καθώς περιμέναμε να ξεκινήσει το μάθημα ξαφνικά μπήκε μέσα στην αίθουσα ένας άνθρωπος φορώντας μια μάσκα θεάτρου. Οι εντυπώσεις ήταν πολλών ειδών . Φόβος , γέλιο , απορία ήταν τα κυριότερα συναισθήματά μας . Προσπαθήσαμε να καταλάβουμε από απλές κινήσεις του σώματος ποιος θα μπορούσε να είναι . Μέσω αυτής της “άσκησης” μάθαμε πως παίζανε θέατρο οι αρχαίοι έλληνες και πόσο ιδιαίτερη είναι αυτή η μορφή της υποκριτικής !

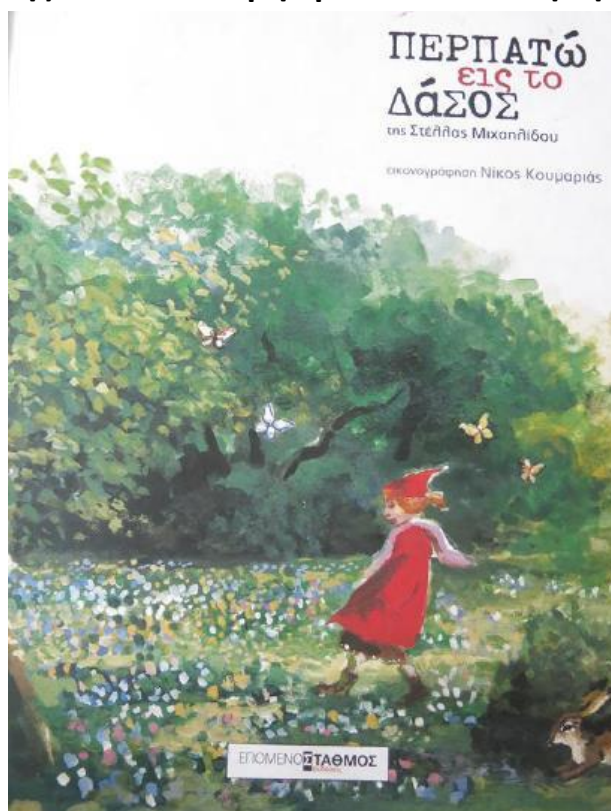
Ημέρα 5^η

Εκείνη η ημέρα ήταν μια από τις αγαπημένες μας . Μετά από τις

διάφορες δραστηριότητες μας μέσα στην τάξη είχαμε ήδη ενθουσιαστεί πάρα πολύ με τον χώρο του θεάτρου. Έπειτα από πολύ σκέψη και συζήτηση πήραμε την απόφαση να ανεβάσουμε μια θεατρική παράσταση. Στην επόμενη κιόλας μας συνάντηση αποφασίσαμε όλοι μαζί το έργο που θα ανεβάζαμε (Κοκκινοσκουφίτσα).

Στις υπόλοιπες πρόβες...

Στη συνέχεια ξεκινήσαμε να δοκιμάζουμε τους ρόλους από το έργο με σκοπό την πιο σωστή επιλογή για τον καθένα μας. Οι ώρες των προβών μας κύλησαν ευχάριστα και διασκεδαστικά λόγω του ότι οι διάλογοι ήταν αστείοι αλλά και εμείς οι ίδιοι κάναμε τις αταξίες μας εκνευρίζοντας αρκετές φορές την κυρία Καραγιάννη. Ωστόσο δεν υπήρχαν και οι μέρες ντροπής και αμηχανίας αφού μερικοί από εμάς ήταν διστακτικοί και ντρέπονταν να σηκωθούν και να παίξουν. Παρ'όλα αυτά μέσα από τις πρόβες μάθαμε πολλά πράγματα όπως να μην ντρεπόμαστε στην σκηνή, να είμαστε άνετοι, να λέμε τα λόγια μας καθαρά ,επίσης το κοινό να μην μιλάει καθ'όλη τη διάρκεια αλλά

και πολλά άλλα.

Συμπεράσματα

Μέσα από τα μαθήματα μας στο πρόζεκτ του 2^{ου} τετραμήνου αφομοιώσαμε σημαντικά πράγματα σχετικά με το θέατρο. Μπήκαμε στην πλευρά των ηθοποιών και νιώσαμε το άγχος τους και την αγωνία τους. Είδαμε από κοντά μια θεατρική παράσταση και μάθαμε πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε σε ένα θέατρο, πήραμε συνεντεύξεις και μάθαμε όσα πιο πολλά μπορούσαμε για την προετοιμασία ενός έργου, μέσα από τις διάφορες θεατρικές ασκήσεις αφεθήκαμε και εκφραστήκαμε. Το συγκεκριμένο πρόζεκτ δεν ήταν απλά ένα μάθημα για να περάσει η ώρα, ήταν μια δραστηριότητα η οποία μας δίδαξε κάτι διαφορετικό, κάτι που πρέπει να διδάσκεται πιο πολύ στα σχολεία. Η καθηγήτρια μας έκανε ότι ήταν πιο δυνατό για να μας ευχαριστήσει αλλά και για να μας δείξει μια οπτική της τέχνης και ειδικότερα του θεάτρου. Συνεργαστήκαμε, γελάσαμε και μάθαμε πράγματα και το καλύτερο είναι ότι το κάναμε όλοι μαζί. Οπότε σαν τελικό συμπέρασμα θα μπορούσαμε να πούμε ότι το θέατρο δεν είναι απλά μια δραστηριότητα για να περνάει η ώρα, είναι ένας άμεσος τρόπος έκφρασης και εμείς είχαμε την δυνατότητα μέσα από το πρόζεκτ να το μάθουμε πολύ καλά. Τέλος , αυτό το πρότζεκτ μπορεί να θεωρηθεί ως ένα κίνητρο για την κυβέρνηση και για τον υπόλοιπο κόσμο για να ενταχθεί το θέατρο στα σχολεία όπως και στην καθημερινότητα των εφήβων. Να γίνονται πιο συχνά παραστάσεις όπως και μαθήματα για ερασιτέχνες ηθοποιούς όπως εμάς . Με αυτόν τον τρόπο ο κάθε νέος θα έχει την δυνατότητα να προβάλλει το ταλέντο του ή ακόμη να το καλλιεργήσει!